

✧ Texty na tento týden - 2Kr 22; Neh 9:6; Jr 7:1–7; Ž 148:4; Jr 29:13; Mi 6:1–8; Da 9:1–19

✧ Základní verš

„Avšak Hospodin přilnul jenom k tvým otcům, zamiloval si je a vyvolil jejich potomstvo, vás, ze všech národů, jak tomu je dnes.“ (Dt 10:15)

Jednou z fascinujících věcí v Bibli a zejména ve Starém zákoně je i to, že se často odkazuje nebo přímo cituje ze svých ostatních částí. Pisatelé pozdějších knih Starého zákona se odvolávají na dřívější pisatele, používají jejich texty, aby něco vyjádřili.

Ž 81 se například vrací zpět ke knize Exodus a cituje téměř doslovně úvod k Desateru, kdy žalmista píše: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země...“ (Ž 81:11).

Ve Starém zákoně se autoři odkazují na příběhy z Genesis, zejména na příběh stvoření. Prorok připomíná: „Viděl jsem zemi, a hle, je pustá a prázdná, nebesa jsou beze světla“ (Jr 4:23; viz také Gn 1:2).

Pozdější pisatelé Starého zákona, například proroci, se mnohokrát odvolávají na knihu Deuteronomium, která hrála (spolu se smlouvou v ní zapsanou) hlavní roli v počátcích izraelského národa. Jaké části Deuteronomia použili a na jaké myšlenky, které mohou mít význam i dnes, upozorňovali?

✧ Osnova lekce:

V rámci této lekce se podíváme na způsob, jakým se poselství (nebo jedinečné výrazy a koncepty) knihy Deuteronomium odrážejí na jiných místech Starého zákona.

- 2Kr 22:8–11: Nález „Knihy zákona“ v době Jósijáše (neděle)
- 1Kr 8:27; Neh 9,6; Ž 148,4: Bůh, kterému patří „nebesa nebes“ (pondělí)
- Jr 4:4; 7:5–7; 29:11–13: Ozvěny v knize proroka Jeremjáše (úterý)
- Mi 6:1–8: Boží očekávání od jeho lidu podle Micheáše (středa)
- Da 9:1–19: Danielova vzpomínka na „Mojžíšův zákon“ (čtvrtek)

NE 5. prosince – KNIHA ZÁKONA

2Kr 22:8–11 „⁸Velekněz Chilkijáš řekl písáři Šáfanovi: „Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona.“ Chilkijáš dal tu knihu Šáfanovi a on ji četl. ⁹Poté písář Šáfan vstoupil ke králi a podal králi hlášení. Řekl: „Tvoji služebníci vyzvedli stříbro, které se nacházelo v domě, a vydali je těm, kdo pracují jako dohlížitelé v Hospodinově domě.“ ¹⁰Dále písář Šáfan králi oznámil: „Kněz Chilkijáš mi předal knihu.“ A Šáfan ji před králem četl. ¹¹Když král uslyšel slova knihy Zákona, roztrhl své roucho.“

2Kr 22 „¹Jósijášovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Jedída; byla to dcera Adajáše z Boskatu. ²Činil to, co je správné v Hospodinových očích, chodil po všech cestách svého otce Davida a neuchyloval se napravo ani nalevo. ³V osmáctém roce vlády Jósijášovy poslal písáře Šáfana, syna Asaljáše, syna Mešulámovu, do Hospodinova domu. Řekl mu: ⁴„Vystup k veleknězi Chilkijášovi, ať připraví stříbro, které bylo doneseno do Hospodinova domu a které od lidu vybrali strážci prahu. ⁵Vydá se těm, kdo pracují jako dohlížitelé v Hospodinově domě, a oni je budou dávat těm, kdo pracují při Hospodinově domě na opravách poškozené části domu: ⁶femeslníkům, stavebním dělníkům a zedníkům, i k nákupu dřeva a tesaného kamene k opravě domu. ⁷Přitom není třeba dělat vyúčtování za stříbro, které se jim vydá, protože jednají poctivě.“ ⁸Velekněz Chilkijáš řekl písáři Šáfanovi: „Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona.“ Chilkijáš dal tu knihu Šáfanovi a on ji četl. ⁹Poté písář Šáfan vstoupil ke králi a podal králi hlášení. Řekl: „Tvoji služebníci vyzvedli stříbro, které se nacházelo v domě, a vydali je těm, kdo pracují jako dohlížitelé v Hospodinově domě.“ ¹⁰Dále písář Šáfan králi oznámil: „Kněz Chilkijáš mi předal knihu.“ A Šáfan ji před králem četl. ¹¹Když král uslyšel slova knihy Zákona, roztrhl své roucho. ¹²Potom král přikázal knězi Chilkijášovi, Achikamovi, synu Šáfanovu, Akbórovi, synu Mikajášovu, písáři Šáfanovi a Asajášovi, královskému služebníku: ¹³„Jděte se dotázat Hospodina ohledně mne i lidu a celého Judska, pokud jde o slova této nalezené knihy. Vždyť je proti nám rozúčeno veliké Hospodinovo rozhořčení za to, že naši otcové neposlouchali slova té knihy a nejednali podle toho všeho, co je v ní o nás napsáno.“

¹⁴Kněz Chilkijáš, Achíkam, Akbór, Šáfan a Asajáš se odebrali k prorokyni Chuldě, manželce Šalúma, syna Tikvy, syna Charchasova, strážce rouch. Bydlela v Jeruzalémě v Novém Městě. Mluvili s ní. ¹⁵Odvětila jim: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vyřídíte muži, který vás ke mně poslal: ¹⁶Toto praví Hospodin: Hle, uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatele podle všech slov té knihy, kterou četl judský král. ¹⁷Protože mě opustili a jiným bohům pálili kadidlo, a tak mě uráželi vším tím, co svými rukama udělali, rozntilo se mé rozhořčení na toto místo a neuhasne. ¹⁸A králi judskému, který vás poslal dotázat se Hospodina, vyřídíte: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Pokud jde o slova, která jsi slyšel: ¹⁹Protože tvé srdce zjihlo a pokořil ses před Hospodinem, když jsi uslyšel, co jsem mluvil proti tomuto místu a proti jeho obyvatelům, že tu bude spouštět a zlořečení, protože jsi roztrhl své roucho a přede mnou plakal, vyslyšel jsem tě, je výrok Hospodinův. ²⁰Proto tě připojím ke tvým otcům, budeš uložen do svého hrobu v pokoji a tvé oči nespátří nic z toho zla, které uvedu na toto místo.“ I podali toto hlášení králi.“

Dt 30:16 „Když ti dnes přikazují, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit.“

2Kr 23:3 „Poté se král postavil na své stanoviště a uzavřel před Hospodinem smlouvu, že budou následovat Hospodina a zachovávat jeho přikazy, svědectví a nařízení z celého srdce a z celé duše a plnit slova této smlouvy, jak jsou napsána v této knize. Všechn lid se za smlouvu postavil.“

Dt 4:29 „Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezněš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší.“

Dt 6:5 „Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“

Gt 10:12 „Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší.“

Dt 11:13 „Jestliže budete opravdu poslouchat má přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší.“

2Kr 23:24 „Jóšijáš také vymýtil vyvolavače duchů zemřelých, jasnovidce, domácí bůžky, hnusné modly i všelijaké ohyzdné bůžky, které bylo možno vidět v zemi judské a v Jeruzalémě. Tak se naplnila slova zákona napsaná v knize, kterou našel kněz Chilkijáš v Hospodinově domě.“

2Kr 23:20 „Všechny kněze posvátných návrší, kteří tam byli, obětoval na oltářích, na nichž spaloval lidské kosti. Potom se vrátil do Jeruzaléma.“

PO 6. prosince – BOHU PATŘÍ NEBESA I NEBESA NEBES

Dt 10:14 „Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní.“

1Kr 8:27 „Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmut, natož tento dům, který jsem vybudoval?“

Neh 9:6 „Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechn jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachovááš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí.“

Ž 148:4 „Chvalte ho, nebesa nebes, rovněž vody nad nebesy...“

Dt 7:6 „Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tvé zemi, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím.“

Dt 14:2 „Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha. Tebe si Hospodin vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tvé zemi, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím.“

Dt 18:5 „Vždyť si jej vyvolil Hospodin, tvůj Bůh, ze všech tvých kmenů, aby po všech dnech stál on a jeho synové ve službě ve jménu Hospodinově.“

Dt 10:12-15 „Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, ¹³abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře. ¹⁴Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní. ¹⁵Avšak Hospodin přilnul jenom k tvým otcům, zamiloval si je a vyvolil jejich potomstvo, vás, ze všech národů, jak tomu je dnes.“

Neh 9:3 „Povstávali ze svých míst, když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu.“

PÁ 10. prosince – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Micheáš 6:1–8 je důležitým textem Starého zákona. Podobně jako Ámos 5:24 a Ozeáš 6:6 připomíná poselství proroků z osmého století před Kristem. Pasáž začíná příkladem soudního procesu, ve kterém prorok vyzývá lid, aby si vyslechl obvinění, které proti němu vznášá Hospodin. Hory a pohoří jsou soudci, protože existují již dlouhou dobu a byly svědky toho, jak Bůh jednal s Izraelem. Bůh neobviňuje Izrael z toho, že porušili smlouvu přímo, ale ptá se, zda mají nějaké obvinění proti němu. „Lide můj, co jsem ti udělal? Jaké potíže jsem ti působil? Odpověz mi.“ Tváří v tvář nespravedlnosti někteří lidé mohli přestat konat dobro. Když měli příležitost k tomu, aby rychle zbohatli, mohli někteří vlastníci půdy ustoupit z dodržování ustanovení zákona.“ (Smith, Ralph L., World Biblical Commentary, Micah-Malachi. Grand Rapids, MI: Word Books, 1984, sv. 32, s. 50)

„Jóšijáš potom navrhl, aby se nejvyšší autority národa připojily k obyčejným lidem a slavnostně se Bohu zavázaly, že budou usilovat o nápravu. Shromáždění králova slova přijalo s takovým nadšením, ve které král ani nedoufal. „Všechny lid se za smlouvu postavil“ (2Kr 23:3). Protože se však podle vzoru okolních národů příliš dlouho klaněli modlám, nebylo v lidských silách toto zlo zcela vymýtit. Jóšijáš se ale rozhodl očistit zemi a odhodlaně šel za svým cílem (viz 2Kr 23:20.24).“ (PK 401; OSU 152)

Otázky k rozhovoru

1. Jsme adventisté sedmého dne a s naším poselstvím pravdy pro dnešek se vidíme (a právem) na místě starověkých Izraelců. I nám Bůh svěřil pravdu, kterou potřebuje slyšet svět kolem nás. Je to velká výsada. Jak dobře však podle vás zvládáme odpovědnost, která je spojena s takovou výsadou?
2. Představte si, že jste Daniel a viděli jste, jak byl váš národ napaden a poražen. Víte, že chrám, centrum vašeho náboženství a vaší víry, byl zničen bezbožnými pohany. Jak by však pro něj (nebo jiného Žida) mohla být znalost knihy Deuteronomium v této době zdrojem víry? Jak mu tato kniha pomohla pochopit vše, co se dělo a proč se to stalo? Jak nám může naše porozumění Písma jako celku pomoci vyrovnat se s tím, když prožíváme těžkosti a problémy, které by bez poznání Písma mohly být pro nás velmi těžké? Co nás to může naučit o důležitosti Bible pro naši víru?
3. Přečtěte si proroctví o sedmdesáti týdnech z Daniela 9:24–27. Jakou roli v tomto proroctví sehrává smlouva a proč je myšlenka smlouvy tak důležitá? Proč je důležitá i pro nás?

Praktický závěr

☐ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- ☐ Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- ☐ Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- ☐ Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

ÚT 7. prosince – DEUTERONOMIUM U JEREMJÁŠE

Jr 29:11-13 „¹¹Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. ¹²Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. ¹³Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.“

Jr 7:5-7 „⁵Jestliže napravíte své cesty a své skutky, budete-li mezi sebou zachovávat právo, ⁶nebudete-li utlačovat bezdomovce, sirotka a vdovu, nebudete-li na tomto místě prolévat nevinnou krev a nebudete-li chodit ke své škodě za jinými bohy, ⁷pak vás nechám přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům na věky věků.“

Jr 4:4 „Obřezte se kvůli Hospodinu, obřezte svá neobřezaná srdce, mužové judští, obyvatelé Jeruzaléma, aby mé rozhořčení nevyšlehlo jako oheň a nehořelo a nikdo by je neuhasil, a to pro vaše zlé skutky.“

Dt 4:23-29 „²³Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali si tesianou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal, ²⁴neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň sžírající, Bůh žárlivě milující. ²⁵Budeš plodit syny a vnuky a dožijete se v té zemi stáří; zvrhnete-li se však a uděláte si tesianou sochu, zpodobení čehokoli, a dopustíte se toho, co je zlé v očích Hospodina, svého Boha, co ho uráží, ²⁶beru si dnes proti vám za svědky nebe i zemi, že v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili, rychle a nadobro vyhynete. Nebudete v ní dlouho žít, ale budete vyhlazeni. ²⁷Hospodin vás rozptýlí mezi kdejaký lid, že z vás v pronároděch, kam vás Hospodin zavede, zbude jen malý počet. ²⁸Tam budete sloužit bohům vyrobeným lidskýma rukama, bohům ze dřeva a z kamene, kteří nevidí a neslyší, nejdí a nečichají. ²⁹Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezneš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší.“

Jr 7:1-4 „¹Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi: ²„Postav se do brány Hospodinova domu a volej tam toto slovo. Řekneš: Slyšte slovo Hospodinovo, všichni Judejci, kteří vcházíte těmito branami klanět se Hospodinu.“ ³Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Napravte své cesty a své skutky a nechám vás přebývat na tomto místě. ⁴Nespoléhejte na klamná slova: „Je to chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův.““

Dt 24:17 „Nepřevrátíš právo bezdomovce ani sirotka a vdově nezabavíš roucho.“

Dt 24:17 čsp „

Dt 24:21 „Když budeš na vinici sbírat hrozny, nebudeš po sobě paběrkovat. Bude to patřit bezdomovci, sirotku a vdově.“

Dt 10:17-19 „¹⁷Vždyť Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek, ¹⁸ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat. ¹⁹Milujte tedy hosta, neboť jste byli hosty v egyptské zemi.“

Dt 27:19 „Bud' proklet, kdo převrací právo bezdomovce, sirotka a vdovy.“ A všechny lid řekne: „Amen.“

Dt 30:6 „Hospodin, tvůj Bůh, obřezá tvé srdce i srdce tvého potomstva a budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a budeš živ.“

ST 8. prosince – CO BŮH POŽADUJE

Mi 6:1-8 „¹Slyšte nyní, co praví Hospodin: „Povstaň, veď soud s horami, necht' slyší pahorky tvůj hlas!“ ²Slyšte Hospodinův spor, hory i nepohnutelné základy země! Hospodin vede spor se svým lidem, činí výtky Izraeli: ³„Lide můj, co jsem ti udělal? Jaké potíže jsem ti působil? Odpověz mi. ⁴Vždyť jsem tě vyvedl z egyptské země, vykoupil jsem tě z domu otroctví“ (...) ⁶„Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině? Mohu před něj předstoupit s obětmi zápalnými, s ročními býčky? ⁷Cožpak má Hospodin zalíbení v tisících beranů, v deseti tisících potoků oleje? Což smím dát za svou nevěrnost svého prvorozence, v oběť za svůj hřích plod svého lůna?“ ⁸Človče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“

Am 5:24 „Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok.“

Oz 6:6 „Chci milosrdenství, ne oběť, poznání Boha je nad zápalý.“

Dt 4:6 „Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!““

ČT 9. prosince – DANIELOVA MODLITBA

Da 9:11-13 „¹¹*Celý Izrael přestoupil tvůj zákon a odchýlil se a neposlouchal tebe. Na nás je vylita kletba a zlořečení, jak je o tom psáno v zákoně Mojžíše, Božího služebníka, protože jsme proti tobě hřešili. ¹²Dodržel jsi své slovo, které jsi promluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, že uvedeš na nás zlo tak veliké, že takové nebylo učiněno pod celým nebem; tak bylo učiněno v Jeruzalémě. ¹³Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno to zlo. Neprosili jsme Hospodina, svého Boha, o shovívavost a neodvrátili se od svých nepravostí a nejednali prozřívě podle jeho pravdy.*“

Da 9. kap „¹V prvním roce vlády Darjaveše, syna Achašveróšova, který byl médkého původu a byl králem nad královstvím kaldejským, ²v tom prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, porozuměl z knih počtu roků, o nichž se stalo slovo Hospodinovo proroku Jeremášovi; vyplní se, že Jeruzalém bude po sedmdesát let v troskách. ³Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, žíněném rouchu a popelu. ⁴Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: „Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání! ⁵Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých přikázání a soudů. ⁶A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země. ⁷Na tvé straně, Panovníku, je spravedlnost, na nás je zjevná hanba až do tohoto dne; je na každém judském muži, na obyvatelích Jeruzaléma, na celém Izraeli, na blízkých i dalekých, ve všech zemích, do nichž jsi je rozehnal pro jejich zpronevěru, které se vůči tobě dopustili. ⁸Hospodine, na nás je zjevná hanba, na našich králích, na našich velmožích a na našich otcích, neboť jsme proti tobě zhřešili. ⁹Na Panovníku, našem Bohu, závisí slitování a odpuštění, neboť jsme se bouřili proti němu ¹⁰a neposlouchali jsme Hospodina, našeho Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám vydával skrze své služebníky proroky. ¹¹Celý Izrael přestoupil tvůj zákon a odchýlil se a neposlouchal tebe. Na nás je vylita kletba a zlořečení, jak je o tom psáno v zákoně Mojžíše, Božího služebníka, protože jsme proti tobě hřešili. ¹²Dodržel jsi své slovo, které jsi promluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, že uvedeš na nás zlo tak veliké, že takové nebylo učiněno pod celým nebem; tak bylo učiněno v Jeruzalémě. ¹³Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno to zlo. Neprosili jsme Hospodina, svého Boha, o shovívavost a neodvrátili se od svých nepravostí a nejednali prozřívě podle jeho pravdy. ¹⁴Proto Hospodin bděl nad tím zlem a uvedl je na nás, neboť Hospodin, náš Bůh, je spravedlivý ve všech svých činech, které koná, ale my jsme ho neposlouchali. ¹⁵Nyní, Panovníku, náš Bože, který jsi svůj lid vyvedl z egyptské země pevnou rukou, a tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes, zhřešili jsme, byli jsme svévolní. ¹⁶Panovníku, nechť se, prosím, podle tvé veškeré spravedlnosti odvrátí tvůj hněv a tvé rozhořčení od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory, neboť pro naše hříchy a viny našich otců je Jeruzalém a tvůj lid tupen všemi, kteří jsou kolem nás. ¹⁷Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpustošenou svatyní, kvůli sobě, Panovníku. ¹⁸Nakloň, můj Bože, své ucho a slyš, otevři své oči a víž, jak jsme zpustošeni my i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování. ¹⁹Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlevej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.“ ²⁰Ještě jsem rozmloval a modlil se, vyznával hřích svůj i hřích Izraele, svého lidu, a předkládal Hospodinu, svému Bohu, své prosby o smilování za svatou horu Boží, ²¹tedy ještě jsem rozmloval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přiletěl a dotkl se mě v době večerního obětního daru. ²²Poučil mě, když se mnou mluvil. Řekl: „Danieli, nyní jsem vyšel, abych ti posloužil k poučení. ²³Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění. ²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skončováno s nevěností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a prorocké, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnuť svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne postaví obětní hod i obětí předavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohyzně modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vylito rozhodnutí.““

Dt 4:27-31 „²⁷Hospodin vás rozptílí mezi kdekýjaký lid, že z vás v pronárodch, kam vás Hospodin zavede, zbude jen malý počet. ²⁸Tam budete sloužit bohům vyrobeným lidskýma rukama, bohům ze dřeva a z kamene, kteří nevidí a neslyší, nejedí a nečichají. ²⁹Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezneš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší.“

³⁰Ve svém soužení, až tě v posledních dnech toto všechno stihne, navrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, a budeš ho poslouchat. ³¹Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh milosrdný, nenechá tě klesnout a nepřipustí tvou zkázu, nezapomene na smlouvu s tvými otci, kterou jim stvrdil přísahou.“

Dt 31:29 „Vím, že po mé smrti zabřednete do zkázy a sejdete z cesty, kterou jsem vám přikázal. V posledních dnech vás pak potká zlo, protože jste páchali to, co je zlé v Hospodinových očích, a uráželi ho dílem svých rukou.“

Dt 4:5,6 „⁵Hleď, učil jsem vás nařízením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. ⁶Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!““

Da 9:24-27 „²⁴Byli jste vůči Hospodinu vzpurní ode dne, co vás znám. ²⁵Tu jsem se vrhal před Hospodina, čtyřicet dní a čtyřicet nocí jsem se vrhal před něho, protože Hospodin řekl, že vás vyhladí. ²⁶Modlil jsem se k Hospodinu: „Panovníku Hospodine, neuvaluj zkázu na svůj lid, na své dědictví, které jsi vykoupil svou velikou mocí a vyvedl z Egypta pevnou rukou. ²⁷Rozpomeň se na své služebníky, na Abrahama, Izáka a Jákoba, a nepřihlížej k zatvrzelosti tohoto lidu, k jeho zvlí a hříchu.“

